

byrde inden en given Tid. Det er en saadan Sikkerhed, som jeg anseer for fyldestgjørende, og jeg nærer den Forventning, at ogsaa Thinget vilde ansee den derfor, naar Sikkerhedsfikkelses-Summen var nævnt. Andre, der ere mere dristige eller dristige end det sjællandske Jernbaneselskab, ville altsaa gaae ind i dets Rettigheder og Forpligtelser med Hensyn til de bestaaende Baner, ja, de ville endog gaae videre med Hensyn til de nye Baner. Dette er Stillingen, og jeg er overbevist om, at saavel hvert enkelt som samtlige Vindringsforslag som en Heelhed vilde findes overeensstemmende hermed, men at dertil har knyttet sig og endnu i dette Dieblif knytter sig en videregaaende Plan, som var antydet i det tilbagetagne Vindringsforslag under Nr. 12, har jeg allerede omtalt. Grunden til, at jeg har taget dette Forslag tilbage, er den, at jeg fuldt vel erkjender, at det høie Thing, saaledes som det forelaa, ikke kunde stemme derom, eller i ethvert Fald kun kunde have stemt Nei derfor, men det har gjort sin Nytte, idet det har givet mig Leilighed til ogsaa at bringe denne Deel af den store Plan under Omtale her. — Hvad de øvrige Vindringsforslag angaaer, kan jeg ikke med min bedste Villie indsee, hvad der skulde forhindre Thingets ærede Medlemmer fra at stemme for dem. Dersom de forelaae til 3die Behandling, vilde Sagen staae heelt anderledes; men, er Rammen først vedtagen ved 2den Behandling, er der den suldeste Anledning for Thinget og for hvert enkelt Medlem af det til at indbringe de Vindringer, hvorpaa de sætte Priis, til 3die Behandling. Forsaavidt den Betragtning skulde gjøre sig gjældende, at Vedtagelsen af Regjeringens Vindringsforslag kunde, selv om de skulde blive omændrede til 3die Behandling, bevæge det høie Thing til at forkaste det hele Lovforslag, vil jeg tillade mig at bringe i Erindring, at jeg allerede ved første Behandling udtalte som min fulde og bestemte Overbeviisning, hvilken jeg ikke siden har fundet nogen som helst Anledning til at fravige, at jeg aldeles intet Brug har for Lovforslaget, saaledes som det oprindeligt er forelagt, og det

Samme gjælder om det, saaledes som det er forbedret ved det ærede Udvalgs Vindringer. Naar der er afsættet mig en Erklæring om, hvorvidt jeg kunde gaae ind paa Udvalgets Forslag, og naar man har udtalt, at man maatte betragte min Tausshed i saa Henseende som et Samtykke, maa jeg give det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Tuzen) Ret heri. Det er mig i Virkeligheden aldeles ligegyldigt, enten disse Forslag blive vedtagne eller ikke, idet jeg for mit Vedkommende — hvad min Eftermand vil beslutte, er noget Andet — er fuldkommen bestemt paa ikke at ville benytte den i Udfæstet givne Bemyndigelse, hvad enten saa Concessioenen til Krøhnke maatte blive nægtet, eller den Frist af 6 Maanedes, som deri er given, maatte udløbe uden Frugt. I ethvert Tilfælde er der, naar denne Frist skal afventes, særdeles rundelig Tid til senere at tage dette Spørgsmaal under Overveielse. Disse Bemærkninger gjælde Lovforslaget, som det oprindeligt var forelagt, samt dette Forslag med Udvalgets Vindringer, men de gjælde ingenlunde Indenrigsministerens Vindringsforslag. Det, hvorpaa det her for mig kommer an, er Erhvervelsen af en Tillid til, at et Foretagende som det, der er under Forhandling, og paa hvis Gjenneførelse og Fulbendelse som Overenskomst der endnu maa anvendes megen Tid og Pliid, vil, naar det næste Gang foreligger for den ærede Forsamling, kunne vinde Bisald.

Ville: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Ville: Det fremgaaer af den høitærede Ministers sidste Udtalelser, at jeg før maa have overhørt, at han fortolker sit eget Vindringsforslag under Nr. 10 paa en noget anden Maade, end en naturlig Fortolkning medfører. Det Udtryk: „de omhandlede Baner“, som forekommer deri, kan ganske vist efter den hele